

Vilhelm Johannesen, landsstýrismaður:

Neyðugt at leggja uppí

— men vónandi verður hetta ikki mannagongdin í fram tíðini

Atli Dam, lögmaður og Vilhelm Johannesen, landsstýrismaður undir viðgerðini av ósemjuni á arbeiðsmarknaðinum

Vit hava eisini tosað við landsstýrismannin í arbeiðaramálum, Vilhelm Johannesen, og spurt hann, um tað verður vanligt fyri eftirtíðina, at landsstýrið skal leggja uppí sáttmálasamráðingarnar.

— Vónandi verður hetta ikki mannagongdin í framtíðini. Tað er møguligt, at vit gjørdur nakað skjótt av, tá vit fyri tveimum árum síðani lögdu okkum út í ósemjuna, men hesaferð helt eg tað vera upplagt, at lögtingið nú legði uppí.

Fyri tað fyrsta hava partarnir samráðst í langa tíð, í út ímóti tveimum mánaðum, og verkfallið hevur varað í trýggjar vikur, og vit hava konstaterað, at partarnir vóru samdir um lønar-útgjaldingina í hesum tvey ára skeiðnum. Teir

vóru samdir um, at lønin skuldi hækka við 2,75 kr. nú og við 2,75 kr. 1. maí 1988, og at løntakarinn skuldi hava 0,9% a vti til eina og hvørja tíð galdandi løn útgöldið. Tað, sum partarnir ikki kundu semjast um, var, hvat skuldi gerast við hetta eina prosentíð ella 0,9%, tá ið hetta sáttmálaskeiðið var úti. Tvs. at skuldi tað gerast avtala um, at aftaná 1. maí 1989, so skuldu teir pengarnir bindast í ein grunn ella til eina eftirlønarskipan, ella skuldu teir fella burtur. Tað var hetta verkfallið snúið seg um nú.

Afturat hesum, so var stórir partur av samfelagnum raktur. Sjúkrahúsverkið var rakt, skúla-verkið var rakt, fiskivinnan, alivinnan og so at siga alt samfelagið var rakt, soleiðis at trotið á vørum úti um landið rættliga gjørdi um seg, so eg haldi tað var neyðugt og rætt, at lögtingið kom uppí nú, men vónandi verður hetta ikki vanlig

mannagongd í framtíðini.

— Tú hevur annars fingið skyldina fyrri, at knútur kom í við, at úttala teg alment um eftirlønarskipan. Hverja

viðmerking hevur tú til tað?

— Tað er ikki heilt beint, sum tað verður sagt. Samráðingarnar í 1985 gingu uppá tað sama, nevniliga hetta prosentíð og eftirlønargrunn, og tað visti seg, at løntakararnir býttu seg sundur í tveir partar, har annar parturin vildi hava eitt prosent í eftirlønargrunn, meðan restin ikki vildi hava hetta í eftirlønargrunn. Men um tað mundið hevði Vilhelm Johannesen ikki tosað um eina við lóg skipaða arbeiðsmarknaðarpensjón, so hatta er ikki orsøkin til knútin.

Nógv mál

Hinvegin kann eg upplýsa enn einaferð, at spurningurin um eftirlønargrunn hevur staðið í samgonguskjalinum frá 1985. So kann onkur finnast at og sita, at eg havi tosað um hetta beint undan verkfallinum, men einki gjørt við tað. Til tað vil eg siga, at tá eg fekk hetta málsekið at umsita, sum eitur arbeiðara

Ólavur og Henrik í Tinganesi

arbeiðsmarknaðarmál, so gjørdi eg mær greitt beinanvegin: hvat skulu vit fáa frá hondini hesi fyra árin á hesum økinum, og alt kann ikki gerast í senn. Her má viss raðfesting gerast.

Tað fyrsta árið, í 1984, tóku vit arbeiðseftirlitið til viðgerðar og semja verður um, at hesin stovnurin skal útyggjast desentralt við stovnum kring landið. Vit samdust eisini um at skipa eitt arbeiðsumhvørvisráð, sum beinanvegin skal fara undir at gera uppskot til eina arbeiðsumhvørvislóg.

Í 1986 tóku vit lógina um fritíð við løn til viðgerðar og gjørdur eina heilt nýggja lóg um hetta økið. Sambært hesi lóg, so verður fritíðin longd úr fyra upp í fimm vikur, fritíðarprosentíð verður hækkað úr 9,5 upp í 12.

Framhald á síðu 4

Nógv fólk var savnað í tingsalinum alla náttina meðan tingið var saman at viðgera trætuna á arbeiðsmarknaðinum

